

خودا نامى

مال سره

بنويشته كس: جورج اورول

ترجمه بؤگوده كس: سهيل حيدري

Animal Farm

George Orwell 1945

آقای جـؤنـز ، مانـر سره مالک، اُنـدی مست بـۇ که شـؤو وقتـی کرک لـؤنه دره کیلی بـؤگود یاد ناگود که منفذـه دـؤبوسه. کتاکتی خو فانوسِ همرا که رخص دـؤبـۇر ایرا اورا شـؤ، خو نال سرتاسرِ طی بـؤگود، خو پاوراره خو پا جی دریبارد و درِ پوشت توأدأ ، آبدارخـؤنه بوشکه جی آخـرین گیلـاسِ آجـؤ پور ناگود، بـؤشـؤ خو اتاق خوابِ ره، جایی که خانم جـؤنـز خـلـوخـره دـؤبـۇر خـؤتـه بـؤ.

هیته که چراغ سو بـؤشـؤ اتاق خوابی، سره مئن ویل ویله دکت. روز دهن درگنته بـۇن که پیر میجر (Old Major) ، جایزه بـؤبـورده نر خوک، دیشـؤو یته خواب بئدنه عجیب و خـأنه دباخی مالان ره نقل بـؤنه؛ مقرر بـؤبـۇ بـؤ هیته که آقای جـؤنـز جی خطری تهدید نـؤبو همگی پیلا انبار مئن بئین کسینه. پیر میجر (خـؤ همیشه ای نام جی دـؤخـؤنده وکت گرچه فستیوال مئن "ویلینگدن بیوتی" نام همرا دشتاکته بـؤ) اُنـدی سره مئن محترم بـؤ که همه حاضر بـۇن جی خـأن بـؤگه ره که وکتنه چند ساعتی خو خوابِ خوسور بیگذرن.

پیلا انبار مئن ته-تهن، سـکـکو موسـؤن جایی، یته فانوسِ بون که یته تیرچه آویزان بـؤ میجر خو کـؤلوشی تختِ سر درازه نابـؤ. وره جی دوازده سال سند شـؤ و اخیراً یه پرئه چفتل وکتنه بـؤ و وی دو ته نیش دندؤنان هیچگا کنده نـؤبـؤ بـۇن، ولی بالینحال خوکی بـؤ شاهانه دیم، یته مهربان و مجرب ظاهرِ همرا. خیلی دنکشه بـؤ که دئباقی مالان بناگودن رسن و بی هیچ خرق عادتـی خـؤره خو چم یجا بنیشتن.

اول سر سو ته سگ بومـان، بلـوبـل، جـسی، و پینچر، ایمه خوکان بومـان، هو سـکـکو پیش کـؤلوشانِ سر مستقر بـؤبـون. کرکان پنجره لبـهن سر، کبوتران پر زادـؤبـور سقـف تیران سر بنیشتن و جا بگیتن، گوسوندان و گـاوان، خوکان پوشتِ سر دراز بکشه بـۇن و بناگوده بـۇن جـوستن و نـشـخوار گودن. دو ته ارابه اسب، باکسر و کـلـؤور، کسـنِ همرا دـؤرین بومـان، خو پیلا پشمالو سـؤمانه بااحتیاط گـل سر نان و یواشکئه قدم زان تا نابدأ کوچ جـؤنـورانـه که کـؤلوشانِ بون دـؤخـؤته بـۇن دـؤمـوجن. کـلـؤور یته چفتل مـار معدن بـؤ، تقریباً میانسال، که اندام اینی، هرگز به وی چهارمی چئن پئسی اندام ونگرس.

باکسر گت جـؤنـوری بـؤ، تقریباً هیجدأ دسِ هندی بلندی داشت و دو ته عادی اسبِ هندی قدرت. یته سفید رنگ خط، این دوماغ بون، وره جی یته دگر ظاهر چاته بـؤ، درحقیقت باهوش نـؤبـؤ ولی به دلیل ثبات و نیرو کار فوق العاده همه کسِ مورد احترام بـؤ.

اسبان بومـا پئسی، موریل بوزسفید، و بنجامین اولاغ، وارد بـؤبـون. بنجامین سره مئن کـؤنهترین و بدخلقترین مال بـؤ. کم گب زا و اگر سخنی گوت تلخ و پورکنایه بـؤ مثلاً گوت : خودا مره دؤمی هدئه که وی همرا مگزانه هارانم ولی کاش نه دؤمی هدایی و نه مگزی خلق بـؤگوده بی. سره مالان مئنا، بنجامین تنها مالی بـؤ که هیچوقت خنده نـؤگوده نابـؤ و اگر علتـه بـؤپورسه بی، گوته نابـؤ : چیز خندهداری نینم. به باکسر ارادتی داشت هرچند خـؤره مـؤقـور نومـا؛ این دـؤ یکشـنبـهن بدون اینکه گبی بزنی کسین ور میوه کله پوشتِ واشجارِ واشانه چرستن.

اسبان تازه جابجا وکتنه بـۇن که یک دسته مرغابی چونگه که خو مـاره چیک نأدأ بـۇن، چیره چیره دـؤبـور وارد بـؤبـون، ایرا اورا جا دومبال موتن تا لـقـددـؤمـوج نـؤبون. کـلـؤور خو دو ته پیلا پا همرا اوشان ره آشیانه چاگوت و چونگه کان اویندر آرام بیتن و فوراً خواب ناشـؤن. واپسین لحظه مئن مـؤلی، معدنئی خال سفید و قشنگ که آقای جـؤنـز دـؤشـکه کشته نابـؤ ناز و آدا همرا وارد بـؤبـؤ. درحالی که یته حبه قنده جـوست دـؤبـؤ، بـؤشـؤ جلو جلـؤن بنیشت و بناگود خو سفید یالِ همرا ور شـؤن، به این امید که به سـؤرخ روبانی که وره بـؤدوته بـۇن توجه وکتنه.

همه پئسی، پیچاته بوما، طبق معمول گرم ترین مکان یاتن ره خو دؤر و بره یه نیا بؤگود. بالاخره خؤره باکسر و کلسور مئنا فزانته؛ اویندر خؤرسندی همرا به خرخر مشغولابؤ بی آنکه یک کلمه بیشتؤوه که میجر خو گب زنی مئن چی گوت دره. مالان همه حاضر بؤن الی موسی، اهلی کشرتی گه پوشتی در پوشت دارچکل مئن خؤته بؤ.

وختی میجر بئدنه که همه خؤره مستقر ناگودهن و هواس جمع رفاق نیشتهن خو سیننه صافاگود و شروع بؤگود :

«جغلن؛ همه راجه به خواب عجیبی که دیشؤو بئدئم بیشتؤوسهین، اما یچی ننه که خآن اول بؤگوم، ایمه رسنیم به خواب. جغلن ویر نؤکوم بؤتونم چند ماهی ویشتر شیمی همرا بؤبوم و تا نؤموردەر حس کونم موظفم تجاری که بدست بیآردمه شیمی همرا درمیان بنم. خیلی ساله که می سن شونه و کؤلوم مئن ویر گودن ره مجالی بسیار داشتم و تصور کونم تونم ادعا بؤنم کُل ای گیتی مالان هندی مو به ای دنیا مئن ماهیت زندگی پی بؤبورده دارم. ایسه هی موضوع سر خانم شیمی همرا کل گب بزنم.»

«جغلن، زندگی ماهیت چی هیسه؟ و ا موقور همآن زندگی عمر کوتاه هیسه، پرمشقت هیسه و فلاکت بار. بودونیا هنیم جز قوت لایموتی ندریم و ا می مئنا اوشانی که تونسته بون کار بؤن تا آخرین رمق اوشانی چی کار هکشنن و زمتی که منسته بون قربانی وکنن.»

«هیچ مالی انگلیس مئن، یک سالگی بوجور، خؤشبختی رنگه بئدنه ندره؛ هیچ مالی رآودار نئسته؛ یته مال زندگی فقر و بردگی هیسه. این حقیقتی هیسه غیر قابل انکار.»

«آیا این لازمه نظام طبیعت هیسه؟ آیا این به این دلیل هیسه که ای سامان اندی فقیر هیسه که مننه خو ساکنینه خوجیر زندگی عطا بؤنه؟ نه، هزار گرش نه؛ انگلیس خاک حاصلخیز و وی آب و هوا نی مساعد هیسه و تونه خیلی ویشتر از مالانی گه ایندر ساکن هیسن ره موادغذایی تهیه بؤنه؛ هی ا می سره تونه دوازده اسب جی، بیس ته گاو و صد ته گوسوند جی پذیرایی بؤنه و اوشانه بداره؛ جوری که همگی رفاه مئن دؤبون؛ رفاهی که الانه وی تصور گودن ا نی سخت هیسه. پس چوته هیسه که ا مو ای فلاکت بار زندگی مئن هنده زندگی کونیم؟ دلیل این هیسه گه ا می کوتواتانه همه بشر دوزنه؛ اها جغلن، ا می حیات و وی مشکلات همگی یته چیز مئن خلاصه وکنه و او چیز ا نی بشر هیسه؛ بشر ا می یگانه دوشمنی هیسه که هیسنه. بشره ایبه جی اواره بؤنین؛ وشنایی و بیگاری تا ابد خوشنه.»

«بشر تنها مخلوقی هیسه که مصرف کونه و تولید نؤنه؛ نه شیر دنه، نه مورغؤنه کونه؛ در حدی نیبه که گاوآهن بکشه، مننه به حدی سریع بودؤوه که خرگوش بگیره؛ بااینحال مالان ره اربابی هیسه مطلق؛ اون هیسه که اوشانه کار هکشنه و اوشان کوتواتان جی چندی اوشانه هدنه که نمیرن و دباقی خوشی چانه.»

«این ا می کار هیسه که زمینه بکاریم؛ این ا می سئرنن هیسه که زمینانه حاصلخیز ناگونه، بااینحال ا مو جز خو پوست جی ده چیز دیگره صاحب نیئیم؛ شومو ای گوانی که می پیش هیساین، پارسال چند هزار گالن شیر بداین و او شیران چی وکتن؟ درحالی که خاست شیمی کؤلن قؤوت بؤبون؛ او شیران همه ا می دوششمنان حؤلقوم جی جیر بؤشؤ. شومو ای کرکان هی پارسال جی تا ایسه چندی مورغانه بؤگودهین؟ اوشان جی چند ته چونگه وکت؟ بقیه بازار بؤشؤ تا جؤنز و وی دار و دسنه ره پول وکه و تو کلسور تی چهار ته کُرهنی که و ا ست پیری سر تی عصای دست وکن و تره خؤشحال ناگونن کویه هیسآن؟ همه یک ساله بؤن که بفرته بؤبون و تره ا نی ده هرگز اوشانه دئه مننی. چهارته کُرهنی و این همه کوتوات جا سر سره مئن جز چندی پرئه غذا و یته کؤلوم ده چی داری؟»

«تازه نوگدارن تی ای فلاکت بار زندگی خؤر طبیعی تومؤنابون؛ مو خؤره شکایتی ندرم چون مو از او خؤشبختان بؤم؛ دوازده سال عمر بؤگودهیم و چهارصد ته جی هنده ویشتر توله بیآردهم. هر خوکی اون زندگی طبیعی ایته هیسه، اما هیچ مالی نئسته که تیغ جی رهایی پیدانه. شومو خوک توله نی که پروار وکتین و می پیش نیشتهین یک سال سر شمره همه تخت سر سیر نابینن و به عرش رسآن. ای بلا ا می تک تک ره، گاو و خوکان ره، کرکان و گوسوندان ره پیش خان بیه. حتی اسبان و سگان ا نی سرنوشتی بهتر ندرن. باکسر روزی که تو تی قدرته چیک نادی، جؤنز تره سلاخی فرشنه تا تی سره

تی تی جی سیوا وانه ۽ خو شکاری سگان ره بۇپچانه. تازه هو سگان اُنی وقتی پیر نابون جوُنز اوشان پس قوه سره آجر دؤبوسنه ۽ اوشانه نزدیکترین جل منن دمیرانه.»

«بنابراین جغلن ۽ آیا روز موسون رؤشن نیه که اُمی زندگی منن فلاکت همگی بشر ظلم سر جی هیسه؟ فقط انسان شر جی راحت نابین ۽ خو دسرنجه خوشی چانین. خالی او بهر هیسه که تونیم آزاد ببیم ۽ ثروتمند وکیم. ایسه امو چی کار و اُ بونیم؟ خیلی ساده هیسه و اُ شوو ۽ روز، بشر انقراض ره هخسا بونیم.»

«جغلن ای پیامی که مو شمره بیارددهم انقلاب هیسه! مو نودونم ای انقلاب کتن اتفاق خاُن دکه، شاید یک هفته سر وکه شاید اُنی یک سال سر اتفاق دکه، به هو اطمینانی که ای کؤلوشه خو پا پون ینم یقین دارم که دیر یا زود عدالت اجرا وکنه. جغلن ای گبه شیمی دئباقی کوتاه عمر منن مد نظر بدارین!

و وره جی مهمتر این هیسه که ای پیامه به کسانی که پس تر بودونیا هنن برسائین تا شیمی آینده نسل ۽ نتاج اُنی تا روز پیروزی هخسا بون.»

«جغلن شمره یاد دؤبون هرگز نوأ شیمی مننأ تردید دکه، هیچ استدلالی نوأ شمره گومراه وانه. هرگز کسانئ که گونن انسان ۽ مال مشترک المنافع هیسن یا پیشرفت یکی منوط به پیشرفت دیگری هیسه اعتماد نونین. ای گبان همه دورو هیسه. بشر جز خوُره به منافع هیچ موجودی نوبرنه. ای مبارزه منن و اُ اُمی مننأ مالان رفاقت ۽ اتحاد دؤبون. بشر جملگی دشمن ۽ مالان همگی دوست هیسن.»

در همین حین اغتشاشی ایجاد وکت. وقتی که میجر گب ز اُ دؤبو چهار ته گل (صحرايي گرزه) خو جا لوکا جی برجه بومابون ۽ چمباتمه بز اُبون ۽ میجر گبانه ایشتؤوسه دؤبون، یک در یک سگان دو ته چوشمان هکت اوشانه ۽ اگر به سلامت درشون صرفا سریع بیروتن سر جی بؤ. میجر به نشانه سکوت خو پاچه راس ناگود

بؤگوت :

«جغلن ، ایندر نکتهای ننه که و اُون رؤشن وکه و اُون این هیسه که آیا غیر مالان، جوُنرانی که غیر اهلی هیسن از قبیل گل ۽ خرگوش، جز دوستانن یا دشمنان؟ بیسیم رأی گیری بونیم. مو پیشنهاده کونم موضوع "آیا گلان جز دوستان هیسن" ای جلسه منن مطرح ، مذاکره و اخذ رأی وکه.»

فورا رأی گیری وکت ۽ با اکثریت آرا تصویب بؤبؤ که گلان از دوستان هیسن. فقط چهار ته رأی مخالف دؤبؤ که سو ته سگان جی بؤ ۽ یته نی پیچاته جی؛ ایمه معلوم وکت پیچاته هر دو ته رأی بدابؤ.

میجر به خو گب زنی ادامه بدأ

«ده می تومؤناکونه؛ فقط تکرار کونم همیشه شیمی دشمنئ نسبت به انسان یاد ناؤنن. هر موجودی که خو دو ته پا سر راه شونه دشمن هیسه. هر موجودی که خو چهار ته پا سر راه شونه یا بال داره دوست هیسه. همچین شمره یاد دؤبون وقتی که بشر همرا مبارزه گوده درین هرگز نوأ وی موسون وکیم حتی زمتی که وره غالب وکتین وی معایب جی دوری بونین.

هیچ مالی نوأ خوُنه منن زندگی بؤنه یا تخت سر بوخوسه یا تومان پیران دؤکونه یا الکل بوخوُره یا دؤخانیات بکشه یا پول بداره و یا تجارتیه مننأکه. انسان عاداتان جملگی بخسادن. مهم تر اینکه هیچ مالی نوأ به خو همنوع ظلم بؤنه ضعیف یا قوی، زیرک یا چؤدن، همه کسن براریم. هیچ مالی نوأ مال بؤکوشه، مالان همه برابرن.»

«و جغلن ایسه خاُنم در مورد دیشو و خواب بؤگوم. مو ای خوابه شمره تشریح گوده مننم، رؤیایی بؤ از زمینی که وی منن بشر نسل ۽ نتاج از بین بؤشو بؤ. اما اُون مره چیزى یاد توأدأ که خیلی زمت بؤ وره یاد ناگوده بؤم. دئسال وختی که خوک زاک بؤم می مار ۽ دئباقی ماده خوکان سرودی خوُندن که جز وی آهنگ ۽ سو ته کلمه اول چیزى مره یاد دننه بؤ. مو او آهنگه زمتی که تر وچئه بؤم دؤنسم، ولی خیلی وقت بؤ او آهنگ می خاطر جی محو بؤبؤ بؤ ولی دیشو و خواب منن مره یاد بوما، عجیبتر اینکه او سرود متن اُنی مره یاد بوما __ آها متن، یقین دارم، متنی که دئبار دئباران توسط جوُنوران

خۇندە وكت ۋ چندين نسلى ھيسە كە ياد ئاشئە. جغلەن ايسە مو اى سرودە شمەرە خۇنم. مو كۇنەسر مال ھيسم ۋ مى صدا بگيئە نئە اما زمىتى كە شومو اى آھنگە ياد بگيئە تونين ورە بەتەر بۇخۇنين. اى سرود نام ھيسە "انگليس مالان".

ميجر خو سينە صافاگود ۋ شروع بۇگود بە خۇندن. ھوجور كە خۇر بۇگوتە بۇ وى صدا بگيئە نابۇ باينحال سرودە خوب بۇخۇند. سرود پرهيجانى بۇ ۋ آھنگ اونى، يە چيزى بۇ بين كلمانتين و لاکوکاراچ. و سرود اين بۇ:

اى سرود مالانہ فچ بيآردە بۇ. حلاً سرودە تومۇنا نۇگودە بۇن كە مالان ھمە شروع بۇگودن ورە زمزمە گودن. حتى اوشان مئنا چۇدن ترين كس أنى چند كلمه اى ياد بگيئە بۇ. سوتال تران از قيبيل خوكان ۋ سگان چند دئقە سر كُلى سرودە حفظ ناگودە بۇن. پس از ايسكالئى تمرين سرە مالان ھمە كسني ھمرا سرود انگليس مالانہ سرأدان. گاوان ما ما ھمرا، سگان زوزە ھمرا، گوسوندان بع بع ھمرا، اسبان شيهه ھمرا و مرغابى چونگەن چيره چيره ھمرا خۇندن. اى سرود جورى مالانہ فچ بيآرد كە پنج بار تترج كين بە كين ھيئە بۇخۇندن اونہ، چە بسا اگر اتفاقى دنكتەبى كُلى شۇوہ خۇندن جى دس نكشئە نابۇن.

بدبختانہ سروصدا، آقاي جـؤنزه خواب جى ورسأند. تخت سر جى جير بوما بە تصور اينكە سرە مئن شؤال بومئە خو تفنگہ كە ھميشك اتاق خواب مئن نابۇ وگيت ۋ تاريكى تير درگود. ساچمە كۇلۇم ديوار مئنيہ بگنست ۋ جلسە فسست ۋ ھمە بە خو خوابگا وگرستن. پرنذەن شاخەن سر و چرندگان كۇلوشان سر جا بگيئەن ۋ لحظەاي، سرە سكوت فرا بگيئە .